EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 12.9.2018
COM(2018) 639 final

2018/0332 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se ukončují sezónní změny času a zrušuje směrnice 2000/84/ES

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2018) 406 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Úprava letního času v EU znamená, že dvakrát ročně se posune ručička hodin, aby se zohlednila měnící se délka denního světla a maximálně využila jeho dostupnost v daném období. V ranních hodinách poslední neděli v březnu se hodiny posunou o jednu hodinu vpřed a k standardnímu času se vrátí v ranních hodinách poslední neděli v říjnu.

K zavedení úpravy letního času, pro kterou se členské státy v minulosti rozhodly, vedly historické důvody. Tuto úpravu nejprve přijalo Německo a Francie během první světové války, aby se ušetřilo uhlí, zejména to, které se používalo k osvětlení. Británie, většina jejích spojenců a řada evropských neutrálních států se k nim brzy připojila, a to ještě během války. Po konci první a druhé světové války mnohé evropské země od tohoto opatření upustily. Moderní úprava letního času pochází ze sedmdesátých let 19. století a jako první ji použila Itálie (1966) a Řecko (1971). Spojené království a Irsko zrušily úpravu letního času v roce 1968 z důvodu harmonizace se zbytkem Evropy, pak ji ale v roce 1972 znovu zavedly. V roce 1974 zavedlo letní čas Španělsko, které v roce 1976 následovala Francie, přičemž jako cíl byly uváděny úspory energie. V letech 1976–1981 zavedlo úpravu letního času deset členských států EU, zejména kvůli harmonizaci se sousedními zeměmi.

Úpravu letního času používá přibližně 60 zemí na celém světě, včetně Severní Ameriky a Oceánie. Rostoucí počet sousedních zemí EU nebo jejích obchodních partnerů se však rozhodl úpravu letního času nepoužívat nebo zrušit: jde například o Island, Čínu (1991–), Rusko (2011–), Bělorusko (2011–) a Turecko (2016 –).

Právní předpisy EU o úpravě letního času byly poprvé zavedeny v roce 1980[1] s cílem sjednotit odlišné vnitrostátní postupy a harmonogramy týkající se letního času tak, aby se zajistila harmonizovaná změna času v rámci jednotného trhu. Od roku 2001 se úprava letního času v EU řídí směrnicí 2000/84/ES[2], která pro všechny členské státy stanoví povinnost přejít na letní čas poslední neděli v březnu a vrátit se ke standardnímu času („zimnímu času“) poslední neděli v říjnu.

Souběžně s úpravou letního času v EU a nezávisle na ní jsou území členských států na evropském kontinentě seskupena do tří různých časových pásem nebo standardních časů. Rozhodnutí o standardním čase přijímají jednotlivé členské státy, a sice pro celé své území nebo pro jeho různé části[3].

Tento systém pololetních změn času je stále častěji zpochybňován ze strany občanů, Evropského parlamentu i rostoucím počtem členských států. Komise proto analyzovala dostupné důkazy, které poukazují na důležitost harmonizovaných pravidel Unie v dané oblasti k zajištění řádného fungování vnitřního trhu. Harmonizovaná pravidla podporuje také

---

[1] Úř. věst. L 205, 7.8.1980, s. 17.

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/84/ES o úpravě letního času, Úř. věst. L 31, 2.2.2001.

[3] Současná území členských států na evropském kontinentě pokrývají tři časová pásma: západoevropský čas neboli greenwichský čas (GMT), středoevropský čas (GMT+1) a východoevropský čas (GMT+2). Osm členských států EU používá jako standardní čas GMT+2 (Bulharsko, Estonsko, Finsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Rumunsko a Řecko). GMT+1 používá 17 členských států (Belgie, Česká republika, Dánsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Německo, Nizozemsko, Polsko, Rakousko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko) a GMT používají tři členské státy (Irsko, Portugalsko a Spojené království). Zvláštní úprava se vztahuje na Azory a Kanárské ostrovy.

Evropský parlament[4] a další subjekty (např. v odvětví dopravy). Komise rovněž provedla veřejnou konzultaci, během níž obdržela 4,6 milionu odpovědí, v nichž se 84 % respondentů vyslovilo pro zrušení každoročního přechodu na letní a zimní čas, zatímco 16 % chtělo změny času ponechat. Nastíněnou otázkou se zabývali i ministři dopravy na nedávných zasedáních Rady v červnu 2018 a v prosinci 2017, přičemž řada členských států uvedla, že upřednostňuje ukončení stávající úpravy letního času.

V tomto kontextu považuje Komise za nezbytné i nadále zajistit řádné fungování vnitřního trhu prostřednictvím harmonizovaného systému používaného ve všech členských státech, ovšem s přihlédnutím k nejnovějšímu vývoji, jenž je popsán shora. Komise tedy navrhuje ukončit sezónní změny času v Unii a současně zajistit, aby byla členským státům ponechána pravomoc rozhodovat o standardním čase, zejména o tom, zda trvale přistoupí na používání standardního času odpovídajícího jejich letnímu času, nebo zda budou trvale používat svůj stávající standardní čas.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Předkládaný návrh na ukončení střídání letního a zimního času vyžaduje, aby byla současně zrušena směrnice 2000/84/ES.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Důkazy nasvědčují tomu, že k zajištění řádného fungování vnitřního trhu je harmonizovaný přístup v této oblasti nezbytný. Návrh, kterým se ruší střídání letního a zimního času pro všechny členské státy, zachová v této oblasti společné pravidlo, které je zásadní pro správné fungování vnitřního trhu Unie.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Cílem tohoto návrhu je zajistit řádné fungování vnitřního trhu. Náležitým právním základem je tudíž článek 114 SFEU. Tento článek představuje právní základ rovněž pro směrnici 2000/84/ES.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Z důkazů vyplývá, že pro řádné fungování vnitřního trhu jsou důležitá unijní pravidla v této oblasti. Vzhledem k tomu, že současná úprava letního času je stále častěji zpochybňována, je jedinou dostupnou možností, jak i nadále zajistit harmonizovaný přístup, koordinované zrušení střídání letního a zimního času, jak je uvedeno ve stávajícím návrhu. S cílem zajistit harmonizovaný přístup proto Komise navrhuje sezónní změny času v Unii ukončit a zároveň ponechat rozhodnutí o standardním čase na jednotlivých členských státech, zejména pokud jde o to, zda trvale změní svůj standardní čas (o jednu hodinu napřed) tak, aby odpovídal jejich stávajícímu letnímu času, nebo zda budou trvale používat standardní čas, který odpovídá jejich stávajícímu „zimnímu“ času.

- **Proporcionalita**

Návrh Komise je v souladu se zásadou proporcionality, jelikož nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle, a sice i nadále zajistit řádné fungování vnitřního trhu, pokud jde o úpravu času. Za tímto účelem návrh stanoví harmonizovanou úpravu času v Unii, aniž by zbavoval členské státy práva rozhodovat o tom, zda použijí letní čas, nebo „zimní čas“. Tímto

[4] Usnesení EP: B8-0070/2018 / P8_TA-PROVE(2018)0043, ze dne 8. února 2018.

návrhem není dotčeno právo členských států rozhodovat o standardním čase nebo časech, které mají být používány na územích spadajících do jejich pravomoci.

- **Volba nástroje**

Vzhledem k tomu, že členské státy mají i nadále možnost zvolit si svůj standardní čas nebo časy, a zejména že se v roce 2019 budou muset rozhodnout, zda budou používat letní, nebo zimní čas, a jelikož bude nutné za tímto účelem přijmout ustanovení podle vnitrostátního práva, je pro tento návrh nejvhodnější formou směrnice.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

V průběhu let byla o úpravě letního času v EU vypracována řada studií. Patří k nim různé studie a zprávy, které zadala nebo připravila Komise: například přezkum dopadu úpravy letního času v EU na hlavní hospodářská odvětví a na oblast zdraví a volného času z roku 1999[5], zpráva Komise o dopadu směrnice o letním času z roku 2007[6] a studie o možných dopadech neharmonizovaného systému letního času v EU z roku 2014[7]. V únoru 2016 zveřejnil německý Bundestag zprávu o dopadu letního času[8] a v říjnu 2017 výzkumná služba Evropského parlamentu předložila zprávu shrnující aktuální informace o dostupných důkazech týkajících se letního času[9].

Co se týče dopadů úpravy letního času, z důkazů ve výše uvedených zprávách vyplývá následující:

- Vnitřní trh: v této chvíli existují nezpochybnitelné důkazy v jedné věci – nekoordinovaný přístup ke změně času v členských státech by mohl ohrozit jednotný vnitřní trh, a to z důvodu vyšších nákladů na přeshraniční obchod, obtíží a možného narušení v oblasti dopravy, komunikací a cestovního ruchu a nižší produktivity na vnitřním trhu zboží a služeb.
- Energetika: i když se jedná o jeden z hlavních faktorů, kvůli kterému byla stávající úprava času zavedena, výzkum ukazuje, že vliv celkových úspor energie při přechodu na letní čas je okrajový. Výsledky se však liší v závislosti na různých faktorech, jako je například zeměpisná poloha. Jako příklad lze uvést oznámené údaje v některých členských státech:

---

5 Reincke and van den Broek, Research voor Beleid, Summertime, In-depth investigation into the effects of summer-time clock arrangements in the European Union (Letní čas: Podrobný průzkum účinků přechodu na letní čas v Evropské unii), 1999 (studie vypracovaná pro Evropskou komisi).

6 Sdělení Komise podle článku 5 směrnice 2000/84/ES o úpravě letního času, COM(2007)739 final, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/cs/TXT/PDF/?uri=CELEX:52007DC0739&from=EN

7 ICF International, Používání letního času v Evropě: zpráva pro Generální ředitelství pro mobilitu a dopravu Evropské komise (GŘ MOVE), září 2014 https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/facts-fundings/studies/doc/2014-09-19-the-application-of-summertime-in-europe.pdf

8 Cavaziel and Revermann, Bilanz der Sommerzeit: Endbericht zum TA-Projekt, TAB, Úřad technického posuzování v německém Bundestagu, zpráva č. 165, únor 2016, http://www.tab-beim-bundestag.de/de/untersuchungen/u20100.html

9 Výzkumná služba Evropského parlamentu, Úprava letního času v EU podle směrnice 2000/84/ES: následné posouzení dopadů, říjen 2017, http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29611006

- Italský provozovatel přenosové soustavy Terna informoval v roce 2016, že roční úspora energie v důsledku letního času činila v Itálii přibližně 580 GWh (~0,2 % roční spotřeby elektrické energie), což představuje roční úsporu ve výši přibližně 94,5 milionu EUR[10].
- Ve Francii podle odhadů ADEME (Agence de l'Environnement et de la Maitrise de l'Energie) z roku 2010 činily úspory v osvětlení přibližně 440 GWh (~0,1 % roční spotřeby elektrické energie) s určitými možnými tepelnými úsporami. Podle odhadů EDF v roce 1995 se úspory pohybovaly kolem 1 200 GWh, pozdější odhady se však přibližují výsledkům z roku 2010[11].
- Spolkový svaz energetiky a vodohospodářství (BDEW) v roce 2015 uvedl, že úspory v Německu byly bezvýznamné, jelikož spotřeba energie na osvětlení se snížila na přibližně 8 % spotřeby energie, zatímco se zvýšila spotřeba energie na volnočasové aktivity[12].
- Španělský Institut pro diverzifikaci a úspory energie (IDAE) uvedl pro rok 2015 5% snížení celkové spotřeby elektrické energie na osvětlení z důvodu letního času, což odpovídá roční úspoře ve výši 300 milionů EUR[13].
- Studie zadaná Komisí v roce 2014 shledala, že úprava letního času přináší provozovatelům plynu administrativní problémy při zadávání rezervací u provozovatelů přenosové soustavy[14].

Díky zavádění nových technologií v oblasti osvětlování (a inteligentních měřičů, programovacích zařízení atd.) se již potenciál úpravy letního času, pokud jde o úspory energie, snižuje.

- Zdraví: některé studie uvádějí, že úprava letního času by mohla přinést více času na volnočasové aktivity venku. Výsledky chronobiologického výzkumu, které jsou k dispozici, na druhé straně naznačují, že dopad na přirozený biorytmus lidského organismu může být vážnější, než se doposud předpokládalo. Například zpráva Bundestagu z roku 2016 odkazuje na zjištění uvádějící, že lidský biorytmus se změně na letní čas přizpůsobuje hůře, než se dříve myslelo, a že některé chronotypy lidí se se změnou vyrovnávají i několik týdnů; podzimní změna přitom tolik problémů nepřináší. Důkazy o celkových dopadech na zdraví (tj. poměr mezi pozitivními a negativními vlivy) jsou nicméně stále nejednoznačné.
- Bezpečnost silničního provozu: důkazy o vztahu mezi úpravou letního času a dopravními nehodami jsou i nadále nejednoznačné. Některé studie poukazují na to, že nedostatek spánku v důsledku jarního posunu času o hodinu napřed zvyšuje riziko dopravních nehod. Celkově je však obtížné stanovit přímou souvislost mezi dopadem úpravy letního času a počtem nehod ve srovnání s jinými faktory.

---

10 Barbarulo, Eliana, „Terna: con ora legale risparmio energetico pari a 94,5 mln di euro“, 26. března 2016, http://www.ambientequotidiano.it/2016/03/26/ora-legale-risparmio-energetico/.

11 ADEME, „Changement d'heure : quels impacts ?“, 23. října 2014, http://www.presse.ademe.fr/2014/10/les-impacts-du-changement-dheure.html.

12 Příspěvek Michaela Wunnerlicha, Bundesverband der Energie- und Wasserwirtschaft, v rámci veřejného slyšení ve výborech JURI, ITRE a TRAN, „Is it Time to Revisit summertime“ dne 23. května 2015 v Evropském parlamentu.

13 Instituto para la Diversificacion y Ahorro de la Energia, „La madrugada del domingo, 25 de octubre, finaliza la “Hora de Verano”“, říjen 2015, http://www.idae.es/index.Php/id.327/mod.noticias/mem.detalle

14 ICF International, Používání letního času v Evropě: zpráva pro Generální ředitelství pro mobilitu a dopravu Evropské komise (GŘ MOVE), září 2014,

- Zemědělství: úprava letního času vzbudila obavy týkající se narušení biorytmu zvířat a změn harmonogramu dojení a krmení v důsledku změny času. Zdá se, že tyto obavy postupně zmizely, a to v důsledku použití nových zařízení, umělého osvětlení a automatizovaných technologií.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise uskutečnila v období od 4. července do 16. srpna 2018 veřejnou konzultaci s cílem zjistit, jaký názor na úpravu letního času v EU stanovenou směrnicí 2000/84/ES, jakož i na možnou změnu této úpravy, zejména pokud jde o zrušení střídání letního a zimního času, mají občané Unie, zúčastněné strany a členské státy.

I když doba konzultace byla kratší než standardních dvanáct týdnů, bylo obdrženo 4,6 milionu odpovědí, z nichž přes 99 % tvořily odpovědi občanů. Odpovědi pocházely ze všech členských států, i když se míra odpovědí v jednotlivých zemích lišila: nejvíce lidí odpovídalo z Německa, Rakouska a Lucemburska a dále pak z Finska, Estonska a Kypru. Střídání letního a zimního času si přeje zrušit 84 % všech respondentů, oproti 16 % respondentů, kterým vyhovuje současný stav. Výsledky v jednotlivých členských státech ukazují, že občané a zúčastněné strany ve všech členských státech jsou všeobecně pro zrušení střídání letního a zimního času, s výjimkou Řecka a Kypru, kde malá většina respondentů dává přednost zachování současné úpravy; na Maltě byl výsledek téměř nerozhodný. V kategorii orgánů veřejné správy se většina respondentů rovněž vyslovila pro zrušení střídání letního a zimního času. Hlavním uváděným důvodem respondentů, kteří si přejí zrušit současný systém, je lidské zdraví. Jako další důvod je zmiňována nedostatečná úspora energie.

Více podrobností o veřejné konzultaci týkající se úpravy letního času v EU lze nalézt v přiložené zprávě o výsledcích[15].

- **Posouzení dopadů**

Důvodem pro právní úpravu v této oblasti na úrovni EU je harmonizace stávajících vnitrostátních postupů a harmonogramů týkajících se letního času, které se lišily. Komise poprvé upozornila na otázku nepříznivých účinků, které vznikají v důsledku odlišných vnitrostátních postupů týkajících se letního času, na vnitřní trh – na přeshraniční dopravu, komunikace a obchod – ve sdělení[16] z roku 1975. Komisí zadaná studie ICF z roku 2014 přezkoumala (hypotetické) důsledky neharmonizovaných systémů letního času, zejména na fungování vnitřního trhu, ale také na podniky a občany, a dospěla k závěru, že asynchronní úprava by přinesla vyšší náklady, více nesnází a nižší produktivitu na vnitřním trhu v oblasti zboží a služeb.

Další studie[17] rovněž poukazují na výhody harmonizovaného přístupu pro jednotný trh a na riziko roztříštěnosti, pokud by takový přístup chyběl. V ostatních oblastech důkazy buď poukazují na zanedbatelné dopady vyplývající z úpravy letního času (např. relativně malé účinky úspor energie), nebo jsou stále nejednoznačné (např. o celkových dopadech na zdraví, bezpečnosti silničního provozu).

Ve svém usnesení z února 2018 požádal Evropský parlament Komisi, aby provedla hodnocení směrnice a případně předložila návrh na její revizi. V usnesení se zároveň uvádí, „že i poté, co

[15] SWD (2018) 406.

[16] Evropská komise, Introduction of summer time in the Community (Zavedení letního času ve Společenství), COM(75)319, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1508082547523&uri=CELEX:51975DC0319

[17] Např. výzkumná služba Evropského parlamentu z roku 2017.

se čas již nebude dvakrát ročně měnit, je zcela zásadní, aby byl v EU zachován jednotný časový režim“.

Podle hodnocení Komise mají společná pravidla v této oblasti zásadní význam pro zajištění řádného fungování vnitřního trhu. Hlavní politické alternativy, které by zajistily takový jednotný režim, jsou 1) zachovat úpravu letního času v EU stanovenou směrnicí 2000/84/ES, nebo 2) zrušit střídání letního a zimního času ve všech členských státech. To by nemělo vliv na výběr časového pásma a každý členský stát by se mohl sám rozhodnout, zda bude trvale používat letní čas (prostřednictvím změny stávajícího standardního času), nebo si zvolí tzv. „zimní čas“ (odpovídající jejich stávajícímu „standardnímu“ času).

Komise se domnívá, že je nutné jednat nyní, a zajistit tak řádné fungování vnitřního trhu při současném zohlednění nejnovějšího vývoje a zabránit možnému významnému narušení na vnitřním trhu.

Z výše uvedených dostupných důkazů o účincích úpravy letního času v EU lze vyvodit závěr, že zachování harmonizovaného režimu, kdy všechny členské státy zruší střídání letního a zimního času, bude i nadále přínosné pro fungování vnitřního trhu. Účinky na jiné oblasti nejsou nijak jednoznačné a budou zřejmě záviset na zeměpisné poloze a na skutečnosti, zda se členské státy rozhodnou trvale používat letní, nebo zimní čas.

Jak již bylo uvedeno, volba standardního času a to, zda se bude trvale používat letní, nebo trvale zimní čas, je záležitostí každého členského státu. Dopad této volby je tedy nutné posoudit na vnitrostátní úrovni. Celkově se dopady mohou lišit v závislosti na zeměpisné situaci jednotlivých členských států. V severních členských státech se dostupnost denního světla v průběhu roku značně mění v závislosti na ročním období. Jsou zde tedy tmavé zimy s dlouhými nocemi a světlá léta s krátkými nocemi. V jižnějších členských státech nejsou tyto změny tak extrémní, neboť rozložení světla mezi dnem a nocí se v průběhu roku tolik nemění. Velký význam bude pravděpodobně mít i umístění země v časovém pásmu. Čím blíže k západní straně časového pásma se země nachází, tím později slunce vychází a zapadá, zatímco na východní straně časového pásma jsou rána světlejší a slunce zapadá dříve[18].

Změna systému přinese rovněž náklady na přechod. Stávající náklady v důsledku střídání letního a zimního času sice zmizí, ale vzniknou náklady na přechod k novému časovému režimu bez sezónních změn. Systémy IT bude třeba přeprogramovat a překonfigurovat. Tato otázka bude zásadní v případě softwarů pro vytváření časových rozvrhů a zpracování kalendáře (systémy zdravotní péče, rezervační systémy cestovního ruchu), softwaru závislého na čase, jakož i inteligentních technologií[19]. V dopravě by byla nutná úprava časových rozvrhů. Jak zdůraznily některé zúčastněné strany v odpovědi na veřejnou konzultaci, na takovou změnu bude tedy nezbytné poskytnout určitý čas.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Cílem návrhu je zvýšit účinnost a snížit regulační a administrativní zátěž pro podniky a občany. Dojde k tomu především zjednodušením úpravy času v Unii, zrušením pravidelných sezónních změn a zavedením trvalé úpravy času, jejíž provádění by mělo být jednodušší a mělo by představovat menší zátěž.

---

[18] Více podrobností o času východu a západu slunce ve všech evropských hlavních městech, a to v porovnání systémů trvalého letního času a trvalého standardního (zimního) času, lze nalézt na https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/sunset-sunrise-table.pdf

[19] ICF International, Používání letního času v Evropě: zpráva pro Generální ředitelství pro mobilitu a dopravu Evropské komise (GŘ MOVE), září 2014.

- **Základní práva**

Nevztahuje se na tento návrh.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nevztahuje se na tento návrh.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Aby bylo možné posoudit dopad této směrnice, zejména pokud jde o účinky na fungování vnitřního trhu, ale i na zúčastněné strany a životy občanů, předloží Komise o jejím provádění zprávu Evropskému parlamentu a Radě, a to nejpozději do 31. prosince 2024, kdy by o jejích účincích měl být k dispozici dostatek informací.

Za účelem vypracování zprávy o dopadu směrnice by měly členské státy Komisi poskytnout pomoc a veškeré důležité informace týkající se provádění této směrnice.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

V čl. 1 odst. 1 ve spojení s čl. 4 odst. 1 se stanoví, že členské státy od 1. dubna 2019 přestanou uplatňovat změny standardního času nebo časů (jde o členské státy, které mají z geografických důvodů časů několik) vázané na roční období. Ještě 31. března 2019 by členské státy v souladu se směrnicí 2000/84/ES provedly úpravu letního času, a poté by od 1. dubna 2019 přestaly sezónní změny používat.

V souladu s ustanovením čl. 1 odst. 2 se mohou členské státy rozhodnout provést ještě jednu sezónní změnu svého standardního času nebo časů v neděli dne 27. října 2019 v 1:00 hodin koordinovaného světového času. Po této změně by i ty členské státy, které se rozhodly použít čl. 1 odst. 2, přestaly používat sezónní změny svého standardního času.

Článek 2 zdůrazňuje, že členské státy mají i nadále možnost změnit svůj standardní čas, nejedná-li se o sezónní změny. Jelikož by však nepředvídané změny standardního času provedené jednotlivými členskými státy mohly mít dopad na řádné fungování vnitřního trhu, měly by členské státy o svém úmyslu změnit standardní čas včas informovat Komisi, aby se uvedenému narušení zamezilo. Od okamžiku, kdy do nabytí účinku oznámené změny bude zbývat méně než 6 měsíců, by členské státy měly tyto oznámené změny provést, aby se zabránilo právní nejistotě a možným dalším narušením vnitřního trhu. Komise bude informovat všechny členské státy a tyto informace zveřejní, aby odpovídajícím a včasným způsobem uvědomila vnitrostátní orgány, hospodářské subjekty a občany a umožnila jim, aby se na tuto změnu připravili.

S cílem zhodnotit, zda směrnice dosáhla výše uvedeného cíle, kterým je zajištění řádného fungování vnitřního trhu, a posoudit její dopady předloží Komise v souladu s článkem 3 zprávu Evropskému parlamentu a Radě, přičemž bude vycházet z informací poskytnutých členskými státy a jakýchkoli dalších příslušných informací.

Článek 4 stanoví, že členské státy směrnici provedou ve vnitrostátním právu do 1. dubna 2019. To předpokládá rychlé přijetí tohoto návrhu Radou a Evropským parlamentem nejpozději do března 2019. Členské státy použijí směrnici ode dne 1. dubna 2019. To znamená, že členské státy do 27. dubna 2019 oznámí na základě možných konzultací a

posouzení na vnitrostátní úrovni a po dohodě s ostatními členskými státy, zda v říjnu 2019 mají v úmyslu trvale přejít na standardní čas odpovídající jejich stávajícímu „zimnímu času“ namísto stávajícího letního času.

Poté, co se tato směrnice použije v plném rozsahu, přestanou členské státy používat sezónní změny svých standardních časů podle směrnice 2000/84/ES. Proto se v článku 5 stanoví, že by uvedená směrnice měla být zrušena.

2018/0332 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se ukončují sezónní změny času a zrušuje směrnice 2000/84/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[20],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Členské státy se v minulosti rozhodly zavést úpravu letního času na vnitrostátní úrovni. Pro fungování vnitřního trhu bylo tedy důležité, aby bylo pro začátek a konec období letního času stanoveno společné datum a čas v celé Unii. V souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/84/ES[21] používají všechny členské státy v současné době úpravu letního času od poslední neděle v březnu do poslední neděle v říjnu téhož roku.

(2) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 8. února 2018 vyzval Komisi, aby posoudila úpravu letního času stanovenou směrnicí 2000/84/ES a aby v případě potřeby předložila návrh na její revizi. Usnesení zároveň potvrdilo, že je nezbytné, aby byl harmonizovaný přístup k úpravě času zachován v celé Unii.

(3) Komise přezkoumala dostupné důkazy, které poukazují na důležitost harmonizace pravidel Unie v této oblasti, aby se zajistilo řádné fungování vnitřního trhu a zabránilo se mimo jiné narušení plánování dopravních činností a fungování informačních a komunikačních systémů, vyšším nákladům na přeshraniční obchod či nižší produktivitě v oblasti zboží a služeb. Z důkazů jednoznačně nevyplývá, zda výhody úpravy letního času převažují nad nevýhodami spojenými se změnou času dvakrát ročně.

(4) O úpravě letního času se vede živá veřejná diskuse a některé členské státy již daly najevo, že upřednostňují, aby tato úprava přestala být používána. S ohledem na tento vývoj je nezbytné i nadále zajistit řádné fungování vnitřního trhu a zabránit jeho významnému narušení v důsledku rozdílnosti mezi členskými státy v této oblasti. Je tudíž vhodné, aby se úprava letního času koordinovaně ukončila.

---

[20] Úř. věst. C , , s. .

[21] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/84/ES o úpravě letního času (Úř. věst. L 31, 2.2.2001, s. 21).

(5) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo jednotlivých členských států rozhodovat o standardním čase nebo časech ve vztahu k územím, která spadají do jejich pravomoci a územní působnosti Smluv, a o dalších příslušných změnách. Aby se však zajistilo, že používání úpravy letního času jen některými z členských států nenaruší fungování vnitřního trhu, měly by se členské státy zdržet změny standardního času na určitém území spadajícím do jejich pravomoci z důvodů souvisejících se sezónními změnami, ať už by změna byla vydávána za změnu časového pásma. Aby se navíc minimalizovalo narušení mimo jiné v oblasti dopravy, komunikací a v dalších dotčených odvětvích, měly by členské státy Komisi včas oznámit svůj záměr změnit standardní čas a následně tyto oznámené změny uplatnit. Komise by na základě uvedeného oznámení měla informovat všechny členské státy, aby mohly přijmout veškerá nezbytná opatření. Rovněž by měla tyto informace zveřejnit, a informovat tak širokou veřejnost a zúčastněné strany.

(6) Je tudíž nezbytné ukončit harmonizaci úpravy období letního času stanovené směrnicí 2000/84/ES a zavést společná pravidla, která by členským státům bránila v používání různé úpravy sezónního času, kdy by ke změně jejich standardního času docházelo častěji než jednou za rok, a která by pro plánované změny standardní času stanovila oznamovací povinnost. Tato směrnice má za cíl přispět rozhodujícím způsobem k řádnému fungování vnitřního trhu, a měla by proto vycházet z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, jak je vykládán v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

(7) Tato směrnice by se měla použít ode dne 1. dubna 2019, a poslední období letního času, na něž se vztahují pravidla směrnice 2000/84/ES, by tudíž v každém členském státě mělo začít v 1:00 hodin koordinovaného světového času dne 31. března 2019. Členské státy, které po tomto období letního času zamýšlejí přijmout standardní čas odpovídající času, který je používán v zimním období v souladu se směrnicí 2000/84/ES, by měly změnit svůj standardní čas v 1:00 hodin koordinovaného světového času dne 27. října 2019 tak, aby podobné a trvalé změny prováděné v různých členských státech nastaly současně. Je žádoucí, aby členské státy přijaly rozhodnutí o standardním čase, který každý z nich uplatní od roku 2019, ve vzájemné shodě.

(8) Provádění této směrnice by mělo být monitorováno. Výsledky tohoto monitorování by měla Komise předložit ve zprávě Evropskému parlamentu a Radě. Zpráva by měla být vypracována na základě informací, které jednotlivé členské státy včas poskytnou Komisi, aby mohla zprávu předložit ve stanovené lhůtě.

(9) Jelikož cílů této směrnice, pokud jde o harmonizovanou úpravu času, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(10) Harmonizovaná úprava času by měla být používána v souladu s ustanoveními o územní působnosti Smluv uvedenými v článku 355 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(11) Směrnice 2000/84/ES by proto měla být zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Členské státy nepoužívají sezónní změny svého standardního času nebo časů.

2. Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy použít sezonní změnu svého standardního času nebo časů i v roce 2019, pokud tak učiní v 1:00 hodin koordinovaného světového času dne 27. října 2019. Členské státy toto rozhodnutí oznámí v souladu s článkem 2.

Článek 2

1. Aniž je dotčen článek 1, pokud se členský stát rozhodne změnit svůj standardní čas nebo časy na jakémkoli území spadajícím do jeho pravomoci, oznámí to Komisi nejméně 6 měsíců před tím, než změna nabude účinku. Členský stát, který učinil takové oznámení a nestáhl je zpět nejméně 6 měsíců před datem předpokládané změny, tuto změnu použije.

2. Do jednoho měsíce od tohoto oznámení o něm Komise informuje ostatní členské státy a dané informace zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 3

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice do 31. prosince 2024.

2. Členské státy poskytnou Komisi příslušné informace do 30. dubna 2024.

Článek 4

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. dubna 2019. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

   Použijí tyto předpisy ode dne 1. dubna 2019.

   Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Směrnice 2000/84/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. dubna 2019.

Článek 6

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament *předseda/předsedkyně*	*Za Radu* *předseda/předsedkyně*